

ENNEN

JÄLLENNRAKENNUSTA

JONI

TERMONEN

Ennen jälleenrakennusta
– kirjeitä Ruritanian kapinan ajalta 3461–62

© 2023 Joni Termonen

Taitto: Books on Demand

Kannen suunnittelu: Hanne Ahonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-31-8306-3

JONI TERMONEN

**Ennen jälleenrakennusta
– kirjeitä Ruritanian kapinan ajalta
3461–62**

”Olen tehnyt väärää asioita ja tuhonnut valtavasti luottamusta. Mutta kun puhun näin ja kerron kaiken kuin ihminen ihmiselle, ja näen että ymmärrätte minua, minusta tuntuu että kaikki on menossa kohti parempaa.”

T. Fortner

Lukijalle

New Order on jo yli 400 vuotta ollut Jumalan, sivistyksen, oikeudenmukaisuuden ja kunnian puolella. Lehtemme on läpi vuosisatojen kamppaillut luodakseen hedelmällistä maaperää demokratialle ja vapaalle kansalaiskeskustelulle.

Viimein New Orderin kustantamo julkaisee kahden tunnetun ystävän kirjeenvaihdon, joka sijoittuu noin vuoden ajalle Ruritanian vallankaappauksen tapahtumien yhteyteen. Näiden kirjeiden riveiltä eivät välity vain itse draamantäyteiset tapahtumat, vaan oivaltavalla ja tunteikkaan osuvalla tavalla myös näiden läheisten ystävien koko arki, ja koko heidän elämänsä ja läheistensä elämän suloisen julma tunnekirjo.

Algoth Dublin oli professori Ruritanian yliopistosta, tunnettu filosofi, teologi ja koomikko, jonka tekstejä on julkaistu myös New Orderissa. Hän vastusti vallankaappausta alusta alkaen. Ben Vindelgransele, opposition toimien kannattaja, oli hänen ikätoverinsa ja ystävänsä jo lapsuudesta. Vindelgransele saavutti julkisuutta mediakasvona ja kirjailijana.

Ystävysten henkevä dialogi maalaa meille kuvan vuodesta, jonka jälkeen mikään ei ole enää ollut entisellään Ruritaniassa. Nykylukijalle monikin asia voi pistää silmään erikoislaatuisuudellaan. Olen kirjoittanut kirjeiden väliin muutamia selventäviä lukuja, jotka pitävät kirjaa kasassa antamalla tarpeellista taustatietoa kulloisestakin yhteiskunnallisesta tilanteesta. Kirjan lopusta löytyy myös perinteikäs epäkurantti muistoruno ja kunnianosoitus Algoth Dublinille. Päätin tehdä oman osani tämän kunniakkaan perinteen elvyttämisessä.

Itse kirjeitä ei ole muokattu ollenkaan, eikä kirjeiden välistäkään puutu mitään. Kirjeenvaihto oli jatkunut jo tätä ennen vuosien ajan melko säännöllisesti, mutta tähän kirjaan valitut kirjeet olen valinnut alkamaan alkukesästä 3461.

Minulla itselläni on henkilökohtaista kokemusta noista vuosista, ja ehdin tavata sekä Dublinin että Vindelgranselen monta kertaa. Työskentelin aluksi oppositiolehti Kansan Sanomissa, josta siirryin ulkotähdistöläisille alustoille ja sen jälkeen uudelleen perustettuun New Orderiin.

Niin totta kuin minä vihaan maallista ja taivaallista kunniattomuutta ja kaikkia koiria, tervetuloa mukaan kokemaan se sisäinen maailma, joka näistä kirjeistä välittyy.

Olivia Monaco, toimittaja

Taustaa (Olivia Monaco)

Kesä 3461 näyttäytyi yhä syvemmälle vaipuvana alamäkenä Ruritanian poliittisessa ja yhteiskunnallisessa historiassa. Kahden eri kansanryhmän ja eri liittoumien välillä ei enää tuntunut olevan toivoa sovinnosta tai mistään yhteisestä poliittisesta kompromissista.

Jo keväästä asti oli kohistu Tanel Fortnerin korruptio-oikeudenkäynnistä. 66-vuotias entinen juontaja oli tehnyt uuden, hyvin menestyksekkään uran liike-elämässä ja politiikassa. Ruritanian hallitusta vastustava oppositiokoalitio PRA oli talvella 3460–61 järjestäytynyt yhä vahvemmaksi. Se oli etenkin valtion pohjoisosissa ottanut itselleen aiemmin valtion vastuulla olleita tehtäviä. Fortnerin oikeudenkäynti muodostui PRA:lle suureksi mediavoitoksi, sillä kansan keskuudessa luotto Ruritanian oikeuslaitoksen puolueettomuuteen mureni nopeasti. Jo vuoden 3459 häviämiensä edustajistovaaleja PRA oli väittänyt vilpillisiksi, vaikka väitteille ei ole löytynyt todisteita.

PRA laajensi kesän aikana merkittävästi kodinturvajoukkotoimintaansa. Se kokosi todellista armeijaa ja kehitti vaihtoehtoisia tapoja rahoittaa toimintoja, joilla se saavutti puolueettomienkin kansalaisten luottamusta. Oppositio järjesti useita marsseja pääkaupunkiin ja saattoi myös kekseliäällä tavalla hyödyntää ulkomaisten planeettojen diplomaattista sympatiaa. Dwijendralal Aurelius-Scott, lyhyemmin Scott tai ”Veli Scott” saavutti pian sotilaallisen päällikön ja PRA:n lähes itsevaltaisen johtajan aseman.

Kaiken kaikkiaan kesä oli vain luonnollinen kehityskulku kaikelle sille yhteiskunnan jakolinjojen kärjistymiselle, josta oli jo vuosia ollut selviä merkkejä. Myös Ruritanian talouskehitys ruokki hallitsematonta kehitystä. Valtion kanssa oli tyhjä, ja keho tuottavuus- ja väestökehitys aiheutti ongelmia. Kansalaiset alkoivat kokea köyhyyden ja moraalittomuuden kasvavan. Jatkuvat korruptioskandaalit ruokkivat yleistä kyynistä ilmapiiriä. Varsinaisia tapahtumia on ensimmäisten kirjeiden aikana vielä melko vähän.

Jakolinjat olivat luonnollisesti osittain luokkapohjaisia. Lyhyesti sanottuna hallitusta kannattivat virkahenkilöt sekä suurin osa suuryrityksistä, keskiluokasta ja älymystöstä. Opposition puolella oli työväestö, valtaosa pienistä ja keskisuurista yrityksistä sekä osa rikkaista. PRA:sta

nousi myös jatkuvasti esiin kyvykkäitä poliitikkoja, jotka lietsoivat yhteiskunnan eriytymistä.

Algoth

24. veden kuuta 3461

Hei vaan jälleen! Sinä olet monestikin maininnut Scottin, kun hän on nyt niin paljon esillä. Olenhan minä tästä kertonut joskus, mutta minä tunnen Scottin henkilökohtaisesti lapsuudesta, siltä ajalta kuin asuimme kaksi vuotta Bagalkotissa. Vietimme ne vuodet samassa koulussa, ja jos-sain vaiheessa kymmenvuotiaana Scott oli parhaiden kavereideni listalla sijalla kaksi... Ei siis yhtään ylempänä, vaikka näinkin korkeaan sijoitukseen on osasyynä se, että nautin ajan viettämisestä omissa oloissani eikä syntymäpäiviltäni koskaan loppunut kakku kesken.

Nyt on aikamoinen hetki ajatella niitä aikoja ja verrata nykyhetkeen. On vähättelyä sanoa, että olisin huolissani Scottista, mutta mitä ylipäänsä edes sanoisin, kun koko homma on muuttumassa niin eriskummalliseksi? Ihmettelisinkö vaikka että miten niin hieno mies voi mennä niin pilalle? Minä tunsin Scottin läheisesti ehkä noin neljä vuotta. Sitten heidän perheensä muutti pois, ja Scottin isä oli lähtenyt jo kotoa siinä vaiheessa, ehkä aiemminkin, en muista. Nyt ne vaiheet ovat osa PRA:n sisäistä legendaa, joka kehittyy ja kasvaa jokaisesta kohusta, etenkin tästä Fortnerin jutusta.

Että siis hieno mieskö? Ehkä. Kaikki lapset ovat kauniita, toiset vain toisia julmempia. En kai minä silloin mitään ajatellut Scottin luonteesta tai persoonasta. Tai jos jotain ajattelin, niin mielsin kaiken luonnolliseksi ja tavalliseksi. Jälkeen päin tajusin, että meidän yhtenäiskoulumme oli todella tasokas ja täynnä hyvien perheiden lapsia. Meidän koulussamme kasvoi useita tunnettuja toimittajia. Heistä sinä tunnet mm. Dustanin. Tietenkin myös Scottin todella mukava sisko Anastasia, jonka kanssa vietin myös aikaa.

Tunnetko muuten Scottin siskon aiempaa tarinaa? Minä muistan hyvin, kuinka vietimme pitkiä kesäpäiviä Scottin luona. Heidän perheensä oli oikein mukava, mutta jollain tavalla erikoinen, jotenkin niin kaukana oman perheeni maailmasta. Heillä oli iso piha ja heillä ei selvästi ollut toimeentulon kanssa mitään ongelmaa. Nuorena aikuisena Anastasia sairasti anoreksian ja masentui pahasti. Niin, hänestä tuli

Tulevaisuus näyttäytyy helposti avoimena ja tuntemattomana, mutta jälkikäteen koettu historian voimien paino houkuttaa näkemään vääjäämättömyyttä. Silloin kun elettyjen elämien tarinat muuttuvat ja murtuvat ja virta vie mukanaan, nousee kysymys, miksi emme kyetneet toimimaan toisin. Oliko tietoisuutemme totta sillä tavoin kuin sen nyt ymmärrämme? Miksi pimeys ja valo haluavat kieppua näin väkevästi keskenään?

Tämä poliittinen kirjeromaani sijoittuu Ruritanian kapinan aikaan 3400-luvulle. Kahden ystävyksen kirjeenvaihdon kautta rakentuu kouriintuntuvia ja eläväisiä muistikuvia, jotka alkavat auki keriytyessään tehdä historiasta sydämen sopukoissa todellista. Haurauden ja katoavaisuudenkin sävyt saavat sijaa kokemusten värittäjinä, ja samalla ihmisyyden peili tuntuu kuiskaavan: jos katsot tarpeeksi tarkkaan, saatat nähdä jotain pelottavankin tuttua. Mihin maailma itse kutakin kuljettaa?

Draaman keskellä läikehtii silti vahvana inhimillisen rakkauden alati läsnä oleva lämpö, joka sitoo merkitykset ja kokemukset ja versoo uuden puun oksiston. Jonain päivänä puu taas kantaa makeimpia hedelmiä, mitä toivoa saattaa. Mutta tämä kaikki syntyy tuhkasta, joka merkitsee jotain.

Joni Termonen on vuonna 1986 syntynyt kirjastonhoitaja, joka asuu Savonlinnassa.

